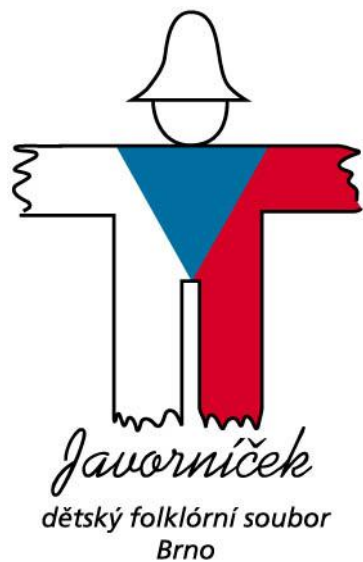

QUEDLINBURG 14. - 20. 7. 98

Zcela autentické a neupravené zápisky ze zájezdu III. kategorie na MFF
Quedlinburg, Německo 1998
vedoucí **Čáp Petr**, instruktoři **Janča Skupová** a **Lad'a Plánka**

14. 7.

Příjezd - to má určitě někdo napsaný.

15. 7.

Po dlouhé, vlahé a německé noci nás přišla vzbudit Lucie v 6,45 a nešetřila na nás slovy. Přestože jsme kladli velice vydatný odpor, nakonec zvítězila přece jen Lucka, která našla spojence v Laďovi. Po čtrnácti dnech lesní hygieny jsme se konečně mohli dát do pořádku, takže na snídani jsme se objevili jako opravdoví lidé. Po snídani se zpívalo I do not know how - česky. Vzali jsme si kroje, který jsme si včera přitáhli z autobusu, abychom je večer zase vrátili na ubytovnu nepoužité. Standa nás zavezl k nějakému kravínu (ten byl cítit) a ke škole (ta byla vidět). Odtud jsme vyrazili v civilu a s dárkama k jiné škole, kde probíhala nějaká zábava. Žáci školy (žákyně) předváděly taneční (spíš pouze pohybové) kreace na hudbu poněkud nenápaditou - BSB, Aqua... Vystřídalo se asi pět různých verzí a obsazení, použitými rekvizitami byly ručníky a kusy záclon s hvězdičkama. Poté začal náš program za podpory muziky bez cimbálu a klarinetu: mazurky, trnka, šátečkový, hajduk, točené, čardáš. V riflích to byla asi naše premiéra a podle ohlasu se asi vydařila.

Poté jsme se měli podle tradice při takovýchto seznamovacích akcích pokusit naučit své německé přátele trnku. Poté co dav zjistil, že z jeho řad vybíráme holky i kluky, nastal divoký úprk. Po úspěšné lovu jsme začli tančovat již předeslanou trnku. Ulovení se potili, jak byli vláčeni po parketě, kdežto zbytek davu se jim mohutně smál.

Nakonec jsme předali dary a poděkovali řediteli. Dále jsme šli na strelnici, kde jsme se naobědvali a do 15,00 jsme hráli volejbal, ping-pong, badminton. V 15,00 byla prohlídka zámku a jeho koncertního sálu, kde si holky békly sbor (byla tam nádherná akustika a parkety z osmnácti druhů dřeva). Měli tam také výstavu maleb žáků té školy (překrásné malby - jen tužkami nastínované koláže).

v 16,30 jsme zvedli kotvy a jeli na ubytovnu. V 18,30 proběhla večeře, ve 20,00 začala soutěž o nejkrásnější pár na festivalu (pofidérní soutěž špatně naplánovaná a domluvená). Nakonec jsme skončili někde uprostřed soutěžního pole. (Toto probíhalo na daném inkriminovaném místě, kde nás před pěti lety Pepa naháněl na diskotéce). Byli tam Rusi, Ukrajinci, Slováci, Poláci, Francouzi, Rumuni, Arménci, Maďaři, Němci, Rakušané, Švýcaři, Bulhaři a Holanďani. Po skončení jsme se odebrali do chatky, bohužel netekla teplá voda a tak jsme se myli ve studené. „Nevím, jak na tom byli ostatní, ale já měl alespoň 4-“ (Bohouš). Mimochodem

jsme nadávali jak velcí kanálnici a opět jsme si obohatili slovníky. Končím a je právě 24,00.

16. 7.

Vstávali jsme v 5,00. Probudil nás drastickým způsobem náš všemi milovaný Laďa se slovy: „To už není sranda.“ V 6,00 byla snídane, na kterou jsme šli již v krojích. V 7,00 plánovaný odjezd, který se díky našemu dochvilnému řidiči odložil na 7,40.

Wernigerode, 8,30 - pochod, průvod + vystoupení pro tři lidi. Popřání svatebčanům a dvouhodinové čekání na vystoupení, na kterém jsme tancovali jenom čardáš. Poté jsme měli jít na jídlo, ale bohužel nezbyl čas, ani chuť na hrášek s mrkví (záchrana přišla ve tvaru balíčku, který obsahoval broskvové fruko a Snickers - malej a jablko), a tak jsme jeli do Harzgerode na zámeček, kde bylo „blátivé vystoupení“ (hajduk = slejvák). Dostali jsme buřtu nebo hranolky a vystřídali nás Ukrajinci. My jsme rádi vypadli a odjeli domů. Stav košilí a sukní byl shledán jako uspokojivý.

Cestou Martin s Michalem inspirování nesnesitelným hladem skládali tklivé písně na téma hlad:

Když se narodí feně,
malé chlupaté štěně,
tak rozjasněte líc,
je o svačinku víc...
Člověk má psa rád, že je tak akorát...

Návrat na ubytovnu v 17,30, při vystupování přšelo, tak jsme museli hned vyprat a vyčistit kroje (mimochodem krpce dostali pořádně zabrat). Poté si někteří šli zahrát minigolf a ostatní se flákali na pokojích. Ve 20,00 byla večeře, kde jsme brali co nám padlo pod ruku, jelikož jsme neobědvali. Pracovníci stravovací sekce se lekli demonstrace České Republiky, která probíhala těsně před večeří a hlavní heslo bylo „vyžrat!“.

Po večeří jsme hráli tenis, basket a fotbal a ve 22,00 jsme šli na disko do jedné z budov (nedýchatelno).

S překvapením jsme zjistili, že končí již ve 23,00, a tak jsme šli spát, i když někteří ještě běhali po venku, jezdili po skluzavce a houpali se na kruzích. Ve 24,00 byla večerka, kupodivu tekla teplá voda a topili.

17. 7.

Budíček 8,00. Snídaně 8,30. Odjezd 10,00 do Thale. Vystoupení: trnka, koláčová, cepový, točené.

Při točených Martin zašuměl pod jeviště, Káče málem sejmula reprák. Poté jsme sbírali razítka do pasu od všech účastníků festivalu.

Oběd 13,00 - bordel v hrncu. Kolem 15,00 odjezd do Quedlinburgu. Veronika, Michal a tlumočnick se zúčastnili mezinárodního dětského parlamentu, který měl úroveň parlamentu normálního. 16,30 - věci jsme odnesli na radnici, kde jsme měli šatnu a jakmile jsme odložili věci, bylo volno do 17,30. 18,00 večeře - kuřecí s rýží (příšerný jídlo bez chuti). Od 19-22,00 probíhal program, na kterém každý soubor odtancoval jedno číslo. Byly tam točené, na něž jsme čekali celé 2,5 hodiny. Při programu jsme se více seznámili se Slovákama.

23,00 - návrat na ubytovnu.

18. 7.

Budíček 5,00 (všichni mrtví). 6,15 - věci do autobusu. Snídaně 6,30 proběhla v krojích. Odjezd 7,00 do Thale. 8,00 odjezd vlaku. 11,15 příjezd do Zeitzu, kde jsme chvíli čekali na autobusy - bludiště - málem jsme ho rozbourali. Skákali jsme v nafukovacím hradu pro malé děti - praskal ve švech (málem). Odjezd autobusu, pochod, reklamní akce Coca-coly - vousatý pán s foťákem. Pochod - přestávka, pochod - přestávka, příchod na místo 14,00, kde jsme měli tancovat - malý podium (porod na kamery MDR). Strip show - holky ve spodničkách.

16,00 autobus, 17,00 vlak - flaška, Rusko, fotbal. Příjezd vlaku 8,15.

Večeře 21,15, pánové přišli v kvádrech. Podnikatelská seance, čekání na Slováky. Večerka 24,00, člověče do 1,30 - Škvářa vyhrál.

19. 7.

Budíček 7,00, snídaně 7,30, 7,20 otevření očí (v posteli). Oblečení do krojů - odjezd 9,00 do Quedlinburgu: cimbál na náměstí. Vystoupení ne v 10,00, jak bylo v plánu, ale v 11,45! Vystoupení 20 minut: trnka, mazurky, hajduk, koláčová, točené. Muzika - cigán.

Oběd 12,30 vepřo - bramboro - zelo. Po obědě volno - průlezky.

14,30 řemesla, šátečkový, čardáš, točené, cepový, trnka. Volno do 15,30 (demolice klavíru, míček). Průvod 15,30 - balonky, předvedení všech muzik, předání darů (džbán, diplom), balonky frnk. Vystoupení = čardáš.

Poked se Slovákama - vtípky (sprostý), Óda na radost, Valčík na rozloučenou, frkačky (skleróza), Makarena - demolice stolů. Belgičan,

kontakt, oplatky. Odjezd - Seděla Verunka na větvičce, Rallye Slovensko versus ČR.

Večeře 20,00 ve slavnostním. Přípitek + fotka + porada. Disko - konec ve 23,00, Slováci - výměna songů. Večerka 24,00. Večerní příhoda - Radek a Roman - bordel s frkačkama - kulas - vyhoštění - chráпали u bab, jak buzíci na jedné posteli.

20. 7.

8,30 budíček, rozmlácení dveří (málem), příchod večerních buřičů. Půđa nezapře své příjmení. 9,00 snídaně. Hodně svačin, sbalení věcí, neukliditelný bordel na chatce. Odjezd multikárou. Volno do 12,00 - skákání v hradech. 12,00 oběd - hranolky, palačinky. 12,50 plánovaný odjezd + fasování žrádla (tuny). Rozloučení se Sinou - foto. Odjeli jsme ve 13,15 a než jsme vůbec vyrazili na cestu, byli jsme zpocení jak prasata. Martin - „Já mám na sobě aspoň 5cm potu.“ Poté jsme odjeli do obchoďáku, kde jsme si koupili různý blbosti a odjeli jsme v 15,45. Cestou ladění kytary nůžkama. Cínovec - šlapek celkem 69 (podle informační agentury Horký & Pinkas company), přestávka banány, sýr na špejli. Sázka Martina a Jany, v kolik přijedem. Přestávka u Mc Donalda - skluzavka.

21. 7.

Příjezd 1,07 - Jana prohrála. Vyskládali jsme věci do maringotky, nádherné uvítání. Brána s nápisem Herclich vítajte! Poté jsme měli jít spát, ve stanu jsme měli jen zbytek svíčky, a tak jsme ji zapálili a shořel nám celej svícen. Po zapálení jsme uviděli nádherný kresby a dopisy od spousty lidí. („Holky, díky za toaleták, rolovali jsme celou noc“) Budíček měl být 8,00, ale přesunul se na 8,30, což byl podraz, protože nás nikdo neprobudil. Byla to nádhera vidět všechny po tom týdnu.